

የመጽሐፍ ግምገማ

በይነዲሲፒሊናዊ ንባብ በአለመኖር ረጅም ልቦለድ

አንተነህ አወቀ¹፣ ባሕር ዩኒቨርሲቲ

መግቢያ

በዚህ የመጽሐፍ ዳሰሳ ተተኪሪ የሆነው ልቦለድ ርዕስ አለመኖር ሲሆን ደራሲው ዳዊት ወንድምአገኝ (ዶ/ር) ነው። ዳዊት ወንድማገኝ በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ የጤና ሳይንስ ኮሌጅ መምህርና ተመራማሪ ሲሆን በሳይክትሪና በፍልስፍና መስኮች ሁለተኛ ዲግሪውን ሰርቷል። በልቦለዱ አለም ቤት የማይመቱ ሃሳቦች የሚል የግጥም መድብል አለው።

የመጽሐፉ ህትመት ዘመን - 2009 ዓ.ም.

የገጽ ብዛት - 373

የልቦለዱ ዘውግ - ረጅም ልቦለድ

የልቦለዱ ገጸባህሪያት - ዋና ዋና ገጸባህሪያት ደስታ፣ ክብሩ፣ ውቢት፣ ሰብላ ናቸው

ልቦለዱን ለመረዳት የተለያዩ ንድፈሃሳቦች/ቲዎሪዎች/ ግንዛቤ ውስጥ ገብተዋል። የነገረ ህላዌ፣ የስነልቦና፣ የስነተረክ ንድፈሃሳቦችን እንደአስፈላጊነቱ በመጠቀም (Eclectical reading) ንባብ ለማድረግ ተሞክሯል።

አጽመ ታሪክ

ዶ/ር ደስታ፣ ዶ/ር ክብሩ እና ውቢት አንድ ሆስፒታል ውስጥ የሚሰሩ የህክምና ባለሙያዎችና መምህራን ናቸው። ጓደኞችም ናቸው። ክብሩ ወግ አጥባቂ አይነት ነው። ደስታ ቀለል ያለ መጠየቅ፣ በተለየ መንገድ መተርጎምና የተለመደውን ማፍረስ የሚወድ፣ ያመነበትን ፊት ለፊት የሚናገር የፈላስፋነት ባህሪ የሚታይበት ሰው ነው። ዶ/ር ውቢት የዶ/ር ክብሩ የቅርብ የሥራ ባልደረባ ስትሆን ከደስታ ጋር ከተዋወቀች ወዲህ በባህሪ መግባባት ብቻ ሳይሆን ደቀመዝሙሩም ሆናለች። መጠየቅ ነገሮችን ለየት ባለ መንገድ መረዳት ጀምራለች። ክብሩና ውቢት ቢፈላለጉም ደፍረው ፍቅራቸውን መግለጽ አልቻሉም። ደስታ በመኪና ግጭት ምክንያት አደጋ ደርሶበትና የሰው ህይወት ጠፍቶ ስለነበር ክስ ተመስርቶበታል። ውቢት ሰብላ፣ አይዳና ዊንታ የተባሉ ጓደኞች አሏት።

¹ባሕር ዩኒቨርሲቲ

ሰብላ ጠበቃ ስለነበረች ደስታ ጥብቅና እንድትቆምለት በመፈለጉ ይቀራረቡና ግንኙነታቸው ወደፍቅር ይለወጣል። ውቢትና ክብሩም ፍቅራቸው አጋጣሚ ተፈጥሮለት ይፋ ይወጣና ትጸንሳለች። ሆኖም ክብሩ የመጸነሷን የምስራች ሲሰማ ባሳየው ሁኔታ ውቢት ይከፋትና ይቀያየማሉ። ደስታ ጠበቃ እንደማያስፈልገውና ለራሱ ጉዳዩን መከታተል እንደሚችል ሰብላን አሳምኗት ሲከራከር ይቆይና በገዛ ወንድሙ ዳኝነት 15 ዓመት ተፈርዶበት ማረሚያ ቤት ይገባል። ሰብላ ትጸንሳለች፤ የነገራትን አምና ጥብቅና ልትቆምለት ባለመቻሏ ትጸጸታለች፤ ደስታ ማረሚያ ቤቱን ከብዙ የመኖር ጣጣዎች ነጻ ያደርገኛል ብሎ ቢያስብም ከግጭቱ ወዲህ ይሰማው የነበረው ራስ ህመም እየጠነከረ መጥቶ ሆስፒታል ይገባል። በሚሰራበት ሆስፒታል አፋጣኝ ህክምና ማግኘት ባለመቻሉ ሲንገላታ ይቆይና የመተንፈሻ መሳሪያ ተገጥሞለት ለሳምንታት ራሱን ስቶ ይቆያል። ክብሩ ደስታ አለመትረፉን ሲረዳ መተንፈሻ መሳሪያውን ይነቅለውና ይሞታል። ክብሩ በሰራው ወንጀል ይታሰራል።

ስለልቦለዱ አይነትና ስለዝርያው ንድፈሃሳባዊ መግለጫ

ስለ ልቦለዱ አይነት

አለመኖር በይነአሃዳዊ ንባብ የሚፈልግ በይነዲሲፒሊናዊ ልቦለድ ነው። በሌላ በኩል የሥነጽሑፍ፣ የነገረ ህላዌ፣ የስነልቦናና የሚት ፍልስፍናዎች ተራክቦ የሚያደርጉበት ልቦለድ በመሆኑ በይነዲሲፒሊናዊ ነው ማለት እንችላለን። የዚህ ትችት ርዕሱ «በይነዲሲፒሊናዊ ንባብ በአለመኖር» የተባለበትም ምክንያት ይህ ነው።

አለመኖር የነገረ ህላዌ ልቦለድ ነው። ልቦለዶች ነገረ ህላዌ ልቦለዶች ናቸው የሚባሉት በሶስት ምክንያቶች ነው። የነገረ ህላዌ ፍልስፍና እንዲያራምዱ ታስበው ሲጻፉ፣ ደራስያኑ የነገረ ህላዌ ፈላስፎች ሲሆኑ፣ አነሰም በዛ በድርሰቶቹ የነገረ ህላዌ ፍልስፍና መግለጫ ነጥቦች ሲንጸባረቁባቸው ነው። አለመኖር ነገረ ህላዌ ልቦለድ ነው ለማለት ያስደፈረኝ በድርሰቱ የነገረ ህላዌ አስተሳሰቦች ስለሚንጸባረቁበት ነው። ደራሲውም ቢሆን ፍልስፍና ተምሯልና ፍልስፍናውን በልቦለዱ እያንጸባረቀ ሊሆን ይችላል የሚል መላምት ማስቀመጥም ይቻላል።

የሥነጽሑፍና ፍልስፍና ግንኙነት በተለያዩ መንገድ ይገለጻል።

- ሥነጽሑፍና የሥነጽሑፍ ንድፈሃሳቦች ከፍልስፍና ጋር ከፍተኛ ቁርኝት አላቸው። ለምሳሌ ማርክሳዊ ሂስ፣ ነገረ ህላዌ ሂስ አስረጂ ሊሆኑ ይችላሉ።

- የሥነጽሑፍ ባህሪ ያላቸውና እንደሥነጽሑፍ በፍቅር የሚነበቡ የፍልስፍናዎች ሥራዎች አሉ። በሌላ በኩል የፍልስፍና ሥራዎች በግጥም፣ በምልልስ፣ በሀተታ መልክ (ሚዲያ) ሊቀርቡ ይችላሉ።
- ፍልስፍናዊ ልቦለዶች፣ ግጥሞች፣ ቲያትሮች አሉ።
- ፈላስፎቹ ገጣምያን፣ ጸሐፊ ተውኔት ወይም ልቦለድ ጸሐፍት ሊሆኑ ይችላሉ።

በተለይም የነገረ ህላዌ ፍልስፍና አራማጆች የነበሩት Simone de Beauvoir, Gabriel Marcel, Jean-Paul Sartre እና Albert Camus የፈጠራ ጽሑፍ ጸሐፍያንም ስለነበሩ፣ የነገረ ህላዌንም ፍልስፍና ቀድመው ያስተዋወቁት በሥነጽሑፍ ሥራዎቻቸው ስለነበር ነገረ ህላዌ እንደሥነፅሑፍ የተወሰደበትም ሁኔታ ነበር።

አለመኖር ሥነልቦናዊ ልቦለድም ነው። ሥነጽሑፍ ከሥነልቦና ጥብቅ ቁርኝት አለው። ጋብቻቸው በብዙ መንገድ ይገለጻል።

- ሥነልቦናው በልቦለድ ውስጥ ይገለጻል። ልቦለዱ ሥነልቦናን ይበልጥ ለመረዳት ያግዛል።
- ሁለቱም ቶኪንግ ኪዩር የሚሏቸው ናቸው።
- ሥነልቦናዊ ንድፈሃሳቦች ለምሳሌ Oedipus Complex, Electra Complex መሰረታቸው የተጣለው ከሥነጽሑፍ ነው።
- ሥነልቦናዊ ልቦለድ፣ ሥነልቦናዊ ሂስ፣ ሥነልቦናዊ ግጭት፣ እንደወረደ (ስትሪም ኦፍ ኮንሽየስነስ)፣ ውስጣዊ ግለወግ (interior monologue) የመሳሰሉት ሥነጽሑፍዎች እሴቶችና ቴክኒኮች ከሥነልቦና ሳይካትሪ ሳይንሶች የተወሰዱ ናቸው።
- የሥነልቦናውም የሥነጽሑፍም ሰው የሰውን ማንነት ለመረዳት ጥረት ያደርጋሉ።
- ሥነጽሑፉ የስነልቦናው «ኪኒን» የሚሆንበት አጋጣሚ አለ። የፈጠራ ሥራ እንዲያነብ ታማሚው ሊመከር ይችላል።
- ማንበብ የአዕምሮ ሴልን እንደሚያነቃቃም ይታመናል።

የድርሰቱ የይዘት ትኩረት

አለመኖር ከላይ እንደተገለጸው በፍልስፍና የተቀነበበ ነው። በተጨማሪ ማህበራዊና ፖለቲካዊ ትችትም ነው። እነዚህን እያንዳንዳቸውን በተናጥል እንመለከታለን።

ፍልስፍናን አስመልክቶ ልቦለዱ የነገረ ህላዌ ፍልስፍናና የሥነልቦናና የስረመሰረታዊ/ሚታዊ ንድፈሃሳቦች አስተሳሰቦች ይንጸባረቁበታል። ፍልስፍናዎቹ በገጸባህሪያቱና በተራኪው አንደበት ይነገራሉ፤ በተግባራቸው በታሪኩ ሂደት ይገለጻሉ።

ነገረ ህላዌ ኑረት/ህልውናን የሚያጠና ፍልስፍና ነው። ትኩረቱን ኑረትና ህልውና ላይ አድርጎ የተነሳ የፍልስፍና ዘርፍ ነው። መሰረቱን የጣሉት እነ አርስጣጣሊስ ይሁን እንጂ በ19ኛው ክፍለዘመን እነ Soren Kierkegaard እና Friedrich Nietzsche በ20ኛው ክፍለ ዘመን በተለይም ሁለቱን የዓለም ጦርነቶች ተከትሎ እነ Martin Heidegger በተለይም Jean-Paul Sartre እንዳስፋፋት ይታወቃል። ነገረ ህላዌ አንድ ወጥ መልክ የሌለው ፍልስፍና ይሁን እንጂ ሴክቶቹ ህልውና/ኑረት ላይ ማተኮራቸው አንድ ያደርጋቸዋል። ቴዎድሮስ ገብሬ ፒሬ ማካሪን ጠቅሶ አንደሚገልጸው በብዙዎቹ ህልውናዊ ፈላጎጮች ሥራዎች ውስጥ ተመላልሰው የሚመጡ ጭብጦች አሉ። የመጀመሪያው ወገን ለአንድ ሰው ግለሰባዊ ማንነት መሰረት የሆኑ ጨመቅና ህልውና(essence and existence)፣ ምርጫና ውሳኔ (choice and decision) ነጻነትና ኃላፊነት (freedom and responsibility) ናቸው። ወንጀለኝነት፣ ባይተዋርነት፣ ቀቢጸ ተስፋ ሞት ሁለተኛው ወገን ሲሆኑ፣ ሶስተኛው ወገን ደግሞ የሰው ልጅ የስሜት ጣጣ ጭንቀት፣ ፍርሃት፣ ስጋት የመሳሰሉት ናቸው። ጭብጦቹ አንዱ ከሌላው ተነጥለው የሚከሰቱ አይደሉም። (ቴዎድሮስ፣ 2001፣ገጽ 143)።

በአለመኖርም ደስታ በየአጋጣሚው ሲያነሳቸውና ሲጠይቃቸው የነበሩና በነደስታ ህይወት የተንጸባረቁት ጉዳዮች ከፊሎቶ ከነዚህ ህልውና/ኑረት፣ ስጋት፣ ነጻነት ከመሳሰሉት ጋር የተያያዙ ናቸው።

ለነገረ ህላዌ መስፋፋት በግንባር ቀደም ከሚጠቀሱት ሰዎች ዋነኛው ሳርተር (Sartre) ነው ብለናል። ሳርተር በጦርነቶቹ ምክንያት ተሰቃይቷል። ቤተሰቡን አጥቷል። አባቱን ያጣው በሁለት አመቱ ነው። ያደገው በአስጨናቂ ሁኔታ ውስጥ ነው። በናዚዎች እስር ቤት ወስጥ ታስሯል። በገዥዎቹ የተጫነበትን ህግ እንዲያከብርና እንዲከተል ግዴታ ተጥሎበታል። (Albert Camus ሆነ Maurice Merleau-Ponty (1908—61) በሁለተኛው አለም ጦርነት አባታቸውን አጥተው በድህነት ተጎላቁለው ያደጉ ናቸው)። በዚህም የተነሳ ህይወትን መራር አድርጎ ነው ያያት፣ ፈጣሪን ይጠራጠራል፣ ይክዳል። ፈጣሪ ከሌለ ሰው ሆኖ መገኘት በራሱ ትልቅ ነገር ነው። ሰውነት ቀዳሚ ነው። ከዛ በኋላ ነው ኤስንስ (ለህይወት ግብ ማበጀት የምትችለው) የሚያስፈልገው። ሀኪም መሆን፣ መሀንዲስ መሆን. የምትችለው.)፤ እነዚህን ሆኖ ለመገኘት

ነጻነት ያስፈልጋል። በነጻነት ያሰቡበት ለመድረስ ጥረትና ሃላፊነትን ማወቅ ይገባል። ከዛ ውጭ ይህች አለም የስጋት ናት።

ይህ ፍልስፍና አንድም በቅውድ መግለጫው፣ አንድም በገጸባህሪያቱ ንግግር አንድም በግብራቸው ይገለጻል። ለምሳሌ በቅውድ መግለጫው የልቦለዱ ርእስ «አለመኖር» ሆኖ ንኡስ ርእሱ «የምንኖረው አለመኖርን በመስጋት ነው» የሚል ነው። አለመኖር/ሞት የነገረ ህላዌ (existentialism) ፍልስፍና ማጠንጠኛ ሃሳብ ነው። መኖርም ቢሆን ደስታ እንደሚለው «እስር ቤት ነው» በተለይ ጥረትና ትክክለኛ ምርጫና ውሳኔ ካልተደረገበት። (ዳዊት፣ 2009፣ገጽ 316)። ተጨማሪ ማስረጃዎች እንመልከት፡-

- ✓ «በእናታችን ማህጸን ሁሉም ነገር አለ፤ የምናውቀው መኖርን ብቻ ነው፤ መወለድ ግን አለመኖርን አመላካች ነው። ይህ ስጋት በህይወታችን ሙሉ የሚዘልቅ ነው።» (ስጋት የህልውናውያን አብይ ጭብጥ ነው፤ ጥቅሱ ደስታ በምዕራፍ አንድ የሚናገረው ነው)
- ✓ «መወለድ ምንድን ነው? ለመሞት መኖር... የሞት ሃይት የመጀመሪያ ቀን» (ደስታ እንደሚለው) (ዳዊት፣ 2009፣ገጽ 92) ሞት የነገረ ህላዌ ዋነኛው የፍልስፍና ጉዳይ ነው።
- ✓ «ዋናው ነገር መኖር ነው፤ ይኸው እኔም አንተም አንድ መናኛ ስፍራ እንተኛለን» (ደስታ ታስሮ በነበረበት ሰዓት አንድ በሌብነት ዘወትር የሚታሰር ታራሚ የተናገረው ነው፡) ይህ የነገረህላዌን « Existence precedes essence» መርህ ገላጭ ነው፤
- ✓ እንዲሁም በምእራፍ 14 ደስታ ያክማቸው የነበሩ አዛውንት ከሶስቱ የደስታ ህክምና ተማሪዎች ጋር አያይዘው «የድሮ ተማሪ አይዋደድም ነበር፤ አንዱ በአንዱ ላይ ሸር መስራት መተነካካል ነበር። ለዚህም ሳይሆን አይቀርም የድሮ ሰው አብሮ መስራት እያቃተው የቀረ» ብለው ትንሽ ይቆዝመና «ይቅር ግድ የለም ብቻ ዋናው መኖር ነው።» (ዳዊት፣ 2009፣ገጽ 167) ሲሉ ይደመጣሉ።
- ✓ ነገረ ህላዌያውያን ኑሮን ቀላል አድርገው አያዩትም። ኑሮ ስጋት የሰፈነበት መሆኑን ነው የሚገልጹት። በልቦለዱም በምዕራፍ 24 መጨረሻ ደስታ «መኖር ከባድ ነገር ነው ካለመኖር ግን ይሻላል» (ዳዊት፣ 2009፣ገጽ 268) ሲል ይደመጣል።

✓ «ሰው መሆን ነው ትልቁ ማንነት። አንተ ጥቁርም አፍሪቃዊም ሃኪምም ጓደኛም ክርስትያንም መሆኑ አይደለም ቁምነገሩ። ሰው መሆንህ ነው የሚቀድመው። የሚዘልቀውም...» ይህ የደስታ ንግግር ነው። ስለሰው መሆን፣ ስለሞት፣ ስለመወለድ በተለይም በምዕራፍ 9 ደስታ ሆስፒታል ተኝቶ በነበረበት ወቅት ክብሩ ሊጠይቀው መጥቶ ሳለ ሲያወሳ ይደመጣል። በተጨማሪም ሰው ምንድን ነው? ከእንስሳ በአካባቢያችን ከምናየው ተፈጥሮ ምን ይለየዋል (ዳዊት፣ 2009፣ገጽ 331) ሞት ምንድን ነው? የመሳሰሉትን ጥያቄዎች ይጠይቃል (ዳዊት፣ 2009፣ ገጽ 94፣111)

የገጸባህሪያቱም ማንነትና የታሪኩ አካሄድ በዚህ ፍልስፍና የተቀረጸ ይመስለኛል። ደስታ እንደፈላስፋ የሚቃጠው ነው። ደስታ እንደነሳርትር ሁሉ አባቱ የሞቱት በህጻንነቱ ነው። በ8 ዓመቱ ያውም በልደቱ ቀን ልደቱን እንዲያከብሩለት ለመጠየቅ ሲነካካቸው ራሳቸውን ስተው ኖሮ ሲወድቁና በዚሁ ህመም ራሳቸውን ስተው 2 ዓመት መሉ ተሰቃይተው ሲሞቱ አስተውሏል። ይህም የደስታን ደስታ ቀምቷል፣ ሲያደናግረውም ኖሯል። መደናገሩ ደግሞ በደስታ ጭንቅላት ተቀብሮ ኖሮ ስለህይወት እንዲጠይቅ እንዲፈላስፍ ምክንያት ሆኖታል። ደስታ ደጋግሞ የሚመክረው ዛሬን እንድንኖርባት፣ እንድንሰራባት ነው፣ ትናንት አልነበርንም ነገም አንኖርም። ደስታ ፈጣሪንም ለመቀበል እርግጠኛ አይደለም። ቤተክርስቲያን ደጃፍ በሩን ተሳልሞ ምንም ሳይጸልይ ተመልሷል።

ምናልባትም ደራሲውም ዳዊትም ቢሆን ከቴሌቪዥን ቃለመጠይቁ እንደተረዳሁት ከሞት ጋር ፊት ለፊት ተጋፍጦ እንደነበር ይገልጻል። ይህ ገጠመኝ ከፍልስፍና ዕውቀቱ ጋር ተያይዞ አለመኖርን በነገረ ህላዌ ፍልስፍና እንዲጽፈው ምክንያት ሆኖታል የሚል እምነት አለኝ። በነገረ ህላዌ ቋንቋ ሰው ሃላፊነት ተሰምቶት በመረጠው መንገድ መትጋት እንደሚገባው ስለተረዳ ዘላለማዊ አድርጎ የሚያኖረው ስራውን ለህትመት አበቃ ማለት ይቻላል።

ደስታ ሃኪም ለመሆን የፈለገበት ምክንያት ምናልባትም አባቱ በህመም ሲሰቃዩ በልጅነቱ ማስተዋሉ ነው። ይህ ከስነልሎና አንጻርም ከነገረ ህላዌም አንጻር ሊታይ ይችላል። ከነገረ ህላዌ አንጻር ለህይወት ምርጫና ግብ እያስቀመጠ ነው። Essence ያልነው መሆኑ ነው። ይህን አውን ለማድረግ ሃላፊነት በተመላበት መንገድ መትጋት ይገባዋል። ደስታ በማስተማር ስራውም ሆነ በህክምናው ዘርፍ የተከበረበትም ምክንያት ይህ ነው።

የደስታ በመኪና የሰው ህይወት አጥፍቶ ለተከሰሰበት ክስ ጠበቃ አለማቆሙና መታሰሩ (ጠበቃዎም ፍቅረኛው ስለሆነች ዳኛውም ወንድሙ ስለሆነ አድሎ እንዲያደርጉ አልፈለገም) በዚህም ምክንያት በራሱ ጉዳዩን ሊከታተል መወሰኑና (ይህም ምርጫ ነው) 15 ዓመት እስራት ተፈርዶበት አፋጣኝ ህክምና አጥቶ በህመም መሞቱ፤ የሴቶቹ የሚወዱትን ጥንዳቸውን ማጣት፤ የክብሩ ብቸኝነት የነገረ ህላዌ መገለጫዎች ናቸው። ምክንያቱም ባይተዋርነት፤ ስጋት፤ ሞት የነገረ ህልውና ጭብጦች ናቸው። ሰብላ ያለአባት ልጅ ልታሳድግ ነው። ለነገሩ ደስታም፤ ክብሩም ሰብላም፤ መኮንንም ቢሆኑ ዘግይተው ትዳር የፈለጉ ጎልማሶች ናቸው። በባይተዋርነት ከርመዋል።

በገጽ 296 ስለልዩነት ደስታ ሲያወራ «ወንድ ወይም ሴት መሆን ባጋጣሚ እንጂ በምርጫ የመጣ አይደለም። የትውልድ ቦታም አጋጣሚ ነው። እናትና አባትም በአጋጣሚ ነው እንጂ በምርጫ አይደለም፤ በመሆኑም እነዚህ ያጋጣሚ ክስተቶች ማንነታችንን ብዙም ሊወስኑት አይገባም ነበር» ይላል። ነገረ ህልውናውያን በአጋጣሚ ነው የሚያምኑት። ፈጣሪ የለም።

በሥነልቦናም ረገድ የሚከተሉት አስረጂዎች ናቸው። የክብሩ ውቢትን ማፍቀሩን መግለጽ አለመቻልና መጸነሷን ለመቀበል መቸገር የመነጨው ከባህሪው አስቸጋሪነት አልነበረም። ምክንያቱ የቀድሞ ፍቅረኛው መአዛ በእርግዝና መሞት ነው። ያፈቀራት ሴት ጸንሳ እንደመዓዛ ብትሞትብኝስ ከሚል ስጋት ነው። «ዲፌንስ መካኒዝም» ነው። ስለጠላት ሳይሆን ስለሳሳላት ነው። ይህ በገሃድ በልቦለዱ በደስታ አማካኝነት የተገለጸ ነው።

«ሰው የሆነውን የሚሆነው በአጋጣሚ አይደለም፤ አዋቂው ሰው ህጹኑ ልጅ በልጅ አዕምሮው የጻፈውን ተውኔት የሚተውን ተዋናይ ነው» (ዳዊት፣ 2009፣ ገጽ 63) የሚለው ሥነልቦናዊ አባባልም በክብሩ፣ በደስታም ሆነ በአይዳ ህይወት ውስጥ ማስተዋል የሚቻል ነው። ለክብሩ መቆለል፣ ክብር መፈለግ፣ አንደኛ ነኝ ባይነትና ሽንፈትን ያለመቀበል ባህሪ ምንጩ አባቱ ናቸው። የመጀመሪያም የመጨረሻም ልጅ በመሆኑ አባቱ ያሳዩት የነበረ ፍቅርና ከሳቸው የነበረው ቁርኝት እና የሚያይበናቸው የሞገደኝነት ባህ ነበር የመቆለል ባህሪ እንዲይዝ ያደረገው። አባቱ «በክርታስ ተሸፍኖ ነው የተወለደው» ይሉ ነበር። ክብሩ በልጅነቱ ከልጅ ተጣልቶ በመሸነፉ ፈረ! ፈረ! እያሉ የተሳለቁበትና ደበደቡኝ በማለቱ የደረሰበት ተግሳጽ ሁሉ መደፈርን እንዲጠላ አድርጎታል። እሱም ቢሆን ሁለተኛ ላለመሸነፍና ሁሌ አንደኛ ለመሆን ለራሱ በወቅቱ ቃል ገብቶ ነበር።

የደስታ ጠያቂነትም በአባቱ ድንገተኛ ህመምና ሞት ምክንያት በተፈጠረው ጭንቀትና ግራ መገባት የተፈጠረ ነው። በራሱ ውስጥ ለመደበቅ፣ ነገሮችን ለመርሳት በሚያደርገው ጥረት። የጠፈጠረ ነው። የደስታ ሃኪም የመሆን ሃሳብ የተጠነሰሰውም የአባቱ ህመምና ሞት ከፈጠረበት መደናገር ጋር ተያይዞ ነው። በሥራውም ታታሪ መሆኑ የአባቱን ሞት በማሳብ ሌሎችን ለመርዳት ካደረበት ስሜት ነው። (ዳዊት፣ 2009፣ገጽ 94)

አይዳ አባቷ ወታደራዊ መኮንን ስለነበሩ፣ ያሳደጓት ከወታደራዊ ስርዓት ባልተናነሰ መልኩ ነው። እንደልቧ ከቤተሰቡ ተጫውታ አላደገችም፣ የምታያቸው እንኳን በሳምንት ነው። እንደልጅ ተጫውታም አላደገችም። ተግባሯ የታዘዘቸውን መፈጸም ብቻ ነበር። በሶስትና አራት አመቷ ልጆች ያላቸውን ነጻነት እንኳን አላየችም። መቃወም አትችልም። ትቀምሳለች። ስለዚህ ዛሬ አይዳ ዝምተኛ ብቻ ሳትሆን ታዛዥም ነች። ከአቻዎቿ እንኩዋን ፈተት ብላ ስትጫወት አትስተዋልም። ሥለዚህ ለአሁኑ ባህሪያቸው በልጅነት ያለፉበት ልምድ መሰረት ጥሷል ማለት ይቻላል። ልጁ የሰውየው አባት ነው የሚባለው ሥነልቦናዊ አባባል ነው በድርሰቱ የታየው።

ስረመሰረታዊ/ሚታዊ ፍልስፍናና አስተሳሰብን አስመልክቶ ደግሞ የሚከተሉትን አስረጃዎች እንመልክት፡-

ሚት (myth) ከሰው ልጅ ህልውና ጋር ተቆራኝቶ አስተሳሰቡን አነጋገሩን እና ድርጊቱን ጭምር እየቀረጸ ዛሬን የዘለቀ ሁለንተናዊ ክስተት ነው። ... እያንዳንዱ ዘመን የእኔ የሚለው ሚት አለው፤ ነገር ግን የትኛውም ሚት ባይ ነገር ላይ አይገነባም፤ ነባሩ የሚት ልማድ የአዲሱ የሚት ልማድ ወላጅ ነው (ቴዎድሮስ፣ 2001፣ገጽ 102)። ከገጸባህሪያቱ ንግግር ለዚህ አስተሳሰብ ማሳያ መንቀስ ይቻላል፡-

- ✓ «አንተ ሁሉም ነገር የሚገርምህ ሰው ነህ። እኔ ደግሞ ሁሉም ነገር የተደገመ እንጂ አዲስ አይደለም የምል ነኝ» (ውቢትም ሆነ መዓዛ ለደስታ ሚስጥራቸውን ይነግሩት ስለነበር ክብሩ የአንተ ሰብለ ለኔ ለምን አትነግረኝም ብሎ ሲጠይቀው የሁሉንም ባህሪ አነጻጽሮ የተናገረው ነው (ዳዊት፣ 2009፣ገጽ 265)
- ✓ ሁላችንም የትላንት ታሪክ ባሪያዎች ነን (ክብሩ ለውቢት ስለቀድሞ ፍቅረኛው መዓዛ ለምን አልነገርካትም የሚል ጥያቄ አንስቶበት ምን ብየ ነው የምነግራት ብሎ ሲመልስለት የተናገረው ነው (ዳዊት፣ 2009፣ገጽ 265)
- ✓ ውቢትና ክብሩ ፍቅር ከጀመሩ በኋላ የምስራች ልትነግረው ቢሮው በገባችበት ወቅት የትምህርት ዕድል አግኝታ ነው ብሎ

በመገመት «ትምህርት ተፈቀደልሽ» ብሎ ሲጠይቃት «በቃ ከዚህ ውጭ የምስራች የለም አይደል ለአንተ» ብላ ስትለው «ሌላ ምን አለ ብለሽ ነው። ከዚህ በፊት ያልሆነ ወደፊት የሚሆን ምንም አዲስ ነገር የለም» ይላታል። ይህም የስረመሰረታውያን እሳቤ ነው።

- ✓ «የሰው ልጅን ጥንተ ታሪክ ብትመረምር የምታገኘው ይህንኑ ነው፤ ህመም ሁሌም ከሰው ጋር አብሮ የነበረ ነው። ህክምናም እንዲሁ። አሁን ያሉን መድሃኒቶች ያልተፈጠሩበት ዘመናትም ቢሆን ሰዎች ታክመው ይድኑ ነበር- በታሪክ ሂደት የተለወጠው የመድሃኒቱ አይነት እንጂ የአካሚው ማንነት አይደለም። አካሚው ድሮም አሁንም ያው ነው፤ ያ የተከበረ አዋቂ ደግ ርህራሄና ለሰው ደራሽ የሆነ ሃኪም ነው። ድሮ ሰዎች በዕውቀቱ መርጠው ይሾሙታል። አሁን ደግሞ ትምህርት ቤት አስገብተው አስምተምረው ይመርቁታል። ዞሮ ዞሮ በሁለቱም ዘመን የነበሩ ሰዎች ሃኪሙ ከህመማችን ይፈውሰናል ብለው ያምናሉ።» (የክብሩ ጓደኛ ወደ ግል ስራው ለመሄድ ሲያስብ ትንሽ ተጫውተህ አትሄድም ባለው ሰዓት ክብሩ በሽተኞቹ ይጠብቁኛል ሲለው ሃኪም የሚያድነው ተጠብቆ ሲመጣ ነው ከሚለው ጋር ተያይዞ የተናገረው ነው (ዳዊት፣ 2009፣ገጽ 36)።

ሥርዓተ ጾታንም አስመልክቶ በልቦለዱ ምእራፍ 26 የውቢትን ምስራች ለመስማት ሉሲ ከተገናኙበት ቅጽበት ጀምሮ ትኩረት ተሰጥቶታል። ሰዓት ደርሶ ሂሳብ እንዲከፍሉ በተጠየቁበት ሰዓት ስብለ በይ የምስራቹን ንገሪን ባለችበት ሰዓት ደስታ ምን ያደርግልኛል የተደሰትሽው አንቺ እኔ ባውቀውስ ባላውቀውስ ምን ይጨንቀኛል» ብሎ ሲናገር ክብሩ፣ «እውነቱን ነው ዋናው አንቺ መደሰትሽ ነው» ይላል ። ሆኖም ስብለ «ብሎ ነገር የለም እንስማውና ከዚያ የደስደሱን እንዝናለን» በማለቷ ክብሩ «አይ የሴት ነገር» ይላል። ይህን ተከትሎ የሴትነት ጉዳይ በየምእራፉ መነጋገሪያ ይሆናል። ለምሳሌ በገጽ 294-295 ደስታ በውቢት፣ ስብለና ክብሩ መካከል የተፈጠረውን በማስታወስ «አለም የወንዶች ናት። የወንዶች ሆና ግን አልተፈጠረችም፤ ወንዶች ባል ሆነው ሚስትን ይገዛሉ። አባት ሆነው ልጆችን ይገዛሉ። መሪ ሆነው ሀገርና ይገዛሉ። እንዲህ እንዲፈነጩ የፈቀደላቸው ማነው? ሴቶችንስ ለመጨቆንና ለመገዛት ላለመከዳትና ለመጣል የዳረጋቸው ምንድን ነው? » ሲል ይደመጣል።

አለመኖር ማህበራዊ ትችትም ነው። በየአጋጣሚው ደስታም፣ ተራኪውም ይተቻሉ። ማህበረሰቡን፣ ግለሰብን፣ ሃኪሙን ተማሪውን፣ መንግስትን ራስ ወዳድነትን፣ ፍርሃትን ይተቻሉ። ለምሳሌ

ማስመሰል ጋር በተያያዘ ደስታ እንዲህ ሲል ይደመጣል፡-

✓ «አሁን ዘመን ከማስመሰል በዘለለ ነገርን የመረዳት ወይም የማወቅ ፍላጎት ደግሞ ጠፍቷል፡፡»

በተጨማሪም ክፍል ውስጥ ከተማሪው ጋር በሚያደርገው መስተጋብር ደስታ እንዲህ ሲል ተደምጧል

✓ « የፈራኸው ለራስህ ነው ፤ ራስህ ላይ መጥፎ እንዲደርስብህ ስለማትፈልግ፣ በዚህ ምክንያት ነገሮች ትክክል መሆን አለመሆናቸው ሳይሆን የፍትህ መሟላት ወይም መንደል ሳይሆን አንተላይ የሚደርሰው ነገር ክፉ ወይም በጎ መሆኑ ማድረግ የምትችለው ብዙ ቢሆንም ማድረግ አለማድረግህን ይወስነዋል፡፡ ያ ደግሞ አኗኗርህን ይወስናል፡፡ ወይ ታስመሰላለህ አሊያም አታስመሰልም፡፡ ካስመሰልክ ከሰው ጋር በሰላም ትኖራለህ እቢኝ ካልክ ደግሞ ትገለጻለህ፤ በቤትህ በጎረቤትህ በመስሪያ ቤትህ በሃገርህ ባእድ ትሆናለህ፡፡ ... ይህ ማለት ግን በሰላም ትኖራለህ ማለት አይደለም፡፡ በማስመሰል ከሌሎች ጋር ብትኖርም ለራስህ ግን ባዕድ ነህ፡፡ ከሰው መኃል ሆነህ ከራስህ ግን ተገልጻለህ፡፡ እያንዳንዱ ድርጊትህ ከራስህ ወይ ከሌላው ይለይሃል፤ ትልቅ የመኖር አጣብቂኝም ይሄ ነው፡፡(ዳዊት፣ 2009፣ገጽ 5)

ከትምህርት ጋርም በተያያዘ ተራኪው የሚከለውን ይናገራል፡- «የአሁኑ ዘመን ተማሪዎች የግል መብታቸውን ለማስከበር በተቻላቸው መጠን ከመጣር ወደኋላ አይሉም፡፡ ደግነቱ ብዙው ጥያቄያቸው ከምግብ መበላሸት ጋር የተያያዘ ስለሆነ ለማስተናገድ ይመቻል፡፡ የተማሪዎች ንቅናቄ ከመሬት ለአራሹና የትምህርት ነጻነት ጥያቄዎች ተነስቶ በየምግብ ቤትና መኝታ ክፍሎች የአለመመቻት ጥያቄዎች አቋርጦ አሁን አሁን በብሄርና በዘር እንዲሁም የምግብ ሰዓትን ለትምህርት መሰዋት በጭራሽ የማይታለም ነው፡፡» (ዳዊት፣ 2009፣ገጽ 127)፡፡

በተጨማሪም በምዕራፍ 14 በገጽ 146 ተራኪው ተማሪዎቹ ደስታን ክፍ ገብተው ሳይሆን ከክፍል ውጭ እየጠበቁት ሲያይ የገለጸቸው « ተማሪዎቹ የመምህራኑን አለመምጣት በጉጉት ነው የሚጠብቁት፡፡ ሁልጊዜም ተስፋ አይቆርጡም፡፡ ወደክፈል መምጣት አለመፈጋቸውን ከማርፈድ ጀምሮ ክፍል ውስጥ ገብቶ ኋላ እስከመቀመጥ ከዚያም በተጨማሪ ክፍል ውስጥ ተቀምጦ ከክፍል እና ከሀገር ውጭ ከሚገኙ ወዳጆቻቸው ጋር በስልኮቻቸው አማካኝነት በመገናኘት ይገልጣሉ» ሲል ነው የገለጻቸው፡፡ ክብሩም ቢሆን «ከመግቢያው በር በቅርበት የሚገኙትን መቀመጫዎች አጨናንቀው የተቀመጡትን ተማሪዎች

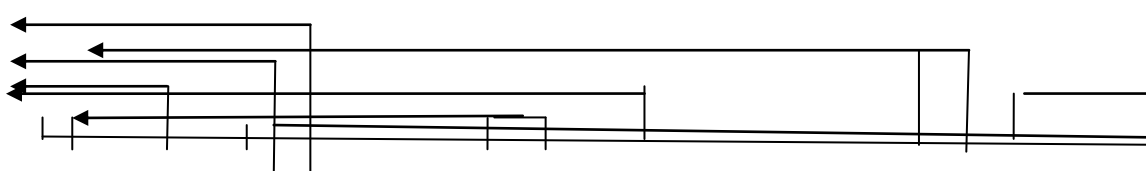
ሲመለከት «ጥላታው ለመመለስ እንደፈለጋችሁ ያስታውቃል» ነበር ያላቸው። ነገሩን በማጠንከርም « ሶስት ህመም እያጠቃችሁ ነው፤ ደንታቢነት፣ አርቆ አለማሰብና ድንበርየለሽ ራስ ወዳድነት» ሲላቸው ይደመጣል።

ፖለቲካን አስመልክቶ ደስታ «ሰው ፈዟል፣ አይጠይቅም። ሀገር እያደገ ነው ሲባል ጥሩ ነው ይላል። የሀገርና የሱ ዕድገት ተያያዥነት ይነራቸው አይነራቸው የሚያውቀው ነገር የለም፤ ግፋ ቢል ሀገር ካደገች እኔ ታዲያ ለምን ይርበኛል ሲል ነው የሚጠይቀው፤ እሱም ዕድገቱ ያመጣው ነው ሲባል አ.ሃ» ብሎ ራሱን ይነቀንቃል (ዳዊት፣ 2009፣ገጽ 100)

የልቦለዱ ስልት/ቴክኒክ

ልቦለዱ ትኩረቱ ይዘቱ ላይ ነው። ደራሲው በመግቢያው እንደሚለውም የልቦለዱ አላማ «የተለመደና እውነት የሚመስለውን ሁሉ በመጠየቅ ማፍረስ ነው» ። የተለመዱ ሃሳቦችን መሞገት እንዲያስችለው የተለመደውን የልቦለድ አጻጻፍ ዘዴን አልተከተለም። ምክንያቱ ደግሞ በመጨነቅ ሃሳቡን እንዳያበላሽው በመስጋት ያደረኩት ስለሆነ የሚል ነው። የልቦለድን አጻጻፍ ዘዴን አልተከተልኩም ማለት ግን በአጻጻፍ ዘዴ ወይም ቅርጽ ላይ አብዮት አካሂጃሁ ማለት አይመስለኝም።

የተረኩ የጊዜ አጠቃቀም

- 1 2. 3. 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 ...
- 32 33 34 35 36 43 44

በምስሉ እንደምናየው ልቦለዱ 44 ምዕራፎች አሉት። በምዕራፍ አንድ ታሪኩ የሚጀምረው ዶ/ር ደስታ ክፍል ገብቶ ሲያስተምር ነው። ከክፍል ወጥተው ከዶ/ር ክብሩ ጋር ለምሳ ይወጣሉ። ምዕራፍ ሁለት ዶ/ር ደስታ ሆስፒታል ተኝቶ ነው። ለምን ሆስፒታል እንደተኛ ግን አናውቀውም፤ ተዘሏል። ይህን የምናውቀው በምዕራፍ 13 እና 14 ነው። ፡ እዛ ላይ በምልሰት ነው የሚነገረን። ምልሰቱ ውስጣዊ (በታሪኩ ውስጥ ነው)። በተጨማሪ ምዕራፍ 2 ላይ የደስታ ሆስፒታል በህክምና ላይ መሆኑን ይነገረንና ከ3 — 8 ታሪኩ በነውቢትና ክብሩ ዙሪያ ወዲያ

ወዲህ ሲል ቆይቶ ተመልሶ ሆስፒታል ደስታ ጋ የሚመለስ በምዕራፍ 9 ነው።

በምስሉ ወደኋላ (ወይም ግራ) የሚያመለክቱት ቀስቶቹ በሙሉ በምልስት የተነገሩ ምእራፎችንና የታሪክ ገጽታዎችን የሚያሳዩ ናቸው። ለምሳሌ ምዕራፍ 4 ዶ/ር ክብሩ በግል ወደሚሰራበት ክሊኒክ ሲሄድ ከማርፈዱ ጋር ተያይዞ አንድ ጓደኛው ያለውን በማስታወስ የተገለጸ ትእይነት አለ። ምልስቱ ውጫዊ ነው። ታሪኩ ከመጀመሩ በፊት የሆነ ነው። ምእራፍ 8 ዶ/ር ደስታና ዶ/ር ውቢት የተዋወቁበትን አጋጣሚ፣ ምዕራፍ 9 የደስታን አስተዳደር፣ ምእራፍ 16 ደስታ ንጋት ላይ ቤቱ በረንዳ ቁጭ ብሎ ስለደስታ የቀድሞ ትዝታውን ሲያወጣ ሲያወርድ፣ ምዕራፍ 32 እና 33 ስለክብሩ የቀድሞ ፍቅረኛ ትውውቅና ህልፈት በምልስት የሚነግሩን ናቸው። ምልስቶቹ በአብዛኛው ውጫዊ (ታሪኩ ከመጀመሩ በፊት የተፈጸሙ) ናቸው፤ የተነገሩት ለታሪኩ ለገጸባህሪያቱ ካላቸው ፋይዳ አንጻር ነው።

በሌላ በኩል ወደቀኝ የሚያመለክቱት ቀስቶች ወደፊት የሚሆነውን ጠቋሚዎች ናቸው። ንግር መሆናቸው ነው። ለምሳሌ ምዕራፍ 8 ላይ ክብሩ በጥዋት በረንዳ ላይ ቁጭ ብሎ ስለአስተዳጉ ሲያስብ ቆይቶ «አይኑ አንዲት ልትፈነዳ ያለች ጽጌ ረዳ አበባ ላይ አፈረ፤ ከተቀመጠበት ተነስቶ አበባዋን ቀጠፋት። የቀጠፋትን አበባ ይዞ ወደ መኝታ ቤቱ በመመለስ የረገፈች ሌላ ጽጌረዳን ከአበባ ማስቀመጫው በማውጣት በአዲሷ አበባ ተካት» (ዳዊት፣ 2009፣ገጽ 80)። ይህ ንግር ነው። ንግሩ የቀረበው በአበባና ማስቀመጫው ተምሳሌትነት ነው። በሚታወቁ ተደጋጋሚ (ያንግ እና ፍርድ ይመስሉኛል) ጎድጓዳነት ያለው ቁስ የሴት ተምሳሌት ነው። አበባም የፍቅር ተምሳሌት ነው። የረገፈው አበባ በልቡ ውስጥ የነበረቸው የቀድሞው ፍቅረኛው መዓዛ ናት። በህይወት የለችም። አዲሱ ዕንቡጥ አበባ ደግሞ ውቢት ናት። በልቡ ጽፏታል። ንግሩ ውጫዊም ውስጣዊም ነው። በታሪኩ መጨረሻ አካባቢ ፍቅራቸው ይፋ ይሆንና ለጊዜው ይካሄዳሉ። በንግሩ መሰረት ምእራፍ 14 ገጽ 152 እና ምዕራፍ 34 እና 44 ላይ ከተሰጡት ፍንጮች ጋር ተያይዞ ታሪኩ ካለቀ በኋላ የውቢትና ክብሩ ፍቅራቸው ዕውን እንደሚሆን እንገምታለን።

በምዕራፍ 14 ደስታ ውቢትን «ደስታ እስፔሻል» (ሃሜት በማኪያቶ) ለጋብዛት ፈልጎ ስልክ በደወለላት ሰዓት ረፍት ላይ መሆኗንና ስራ አለመግባቷን ስትገልጽለት «ለመሆኑ አባወራሽ አውቋል ረፍት መውጣትሽን» ብሎ ሲጠይቃት «የምን አባ ወራ?» ስትለው « የጊዜ ጉዳይ ነው እንጂ መሆኑ አይቀርም ብዬ ነው» ሲል የሚመልስላት ውቢት ከክብሩ ጋር ለጋቡ እንደሚችሉ ጠቋሚ ንግር ነው ማለት

እንችላለን። ተራኪውም ቢሆን በገጽ 207 «ከውቢት ጋር ያለው ግንኙነት ከቀን ወደቀን መሻሻል በማሳየቱ የጊዜ ጉዳይ ነው እንጂ ፍቅር እንደሚጀምሩ ሁለቱም በልባቸው አምነዋል። » ሲል ፍንጭ ሰጥቷል።

በተመሳሳይ ምዕራፍ 34 እና 44 ላይ ከታሪኩ ፍጻሜ በኋላ ስለሚከሰት ጉዳይ ፍንጭ ሰጥተውናል የሚል ግምት አለኝ። የሴቶቹ መጸነስና የደስታ ለሰብለ ክብሩ ውቢት አረገዘኩ ብላ የምስራች ስትናገር የደነበረበትን ምክንያት ከመጻፍ በእርግዝና መሞት ጋር አያይዞ ውቢትም ትሞትብኛለች በሚል ምክንያት እንደሆነ መናገሩ መረጃውን ሰብለ ለውቢት ትናገርና ችግሩን ተረድታ ለክብሩ ይቅርታ አድርጋ ፍቅራቸው ይቀጥላል የሚል እምነት አለኝ። እንዲያውም በገጽ 357 ደስታ ማረሚያ ቤቱ ክሊኒክ ተኝቶ ሳለ ሰብለ ማርገዚን ልትነግረው ስትፈልግ ሁኔታዋን አስተውሎ ደስታ አይኖቹ ብርሃን እየፈነጠቁ «ውበትና ክብሩ ታረቁ እንዴ?» ሲል ይጠይቃታል። ይህ ለክብሩና ደስታ መታረቅና መጋባት ፍንጭ ሰጭ ነው።

የታሪኩን ዋነኛ ጉዞ ስናየው የወራት ዕድሜ ያለው ነው። ከደስታ መገጨት እስከ ደስታ ሞት ነው የሚተርክልን። የመጀመሪያዎቹ 15 ምዕራፎች የሶስት ቀናት ታሪክ ነው። ባለበት የሚረግጥ ነው። ከደስታ አርብ ሆስፒታል መግባት እስከ እሁድ በተለየም የመጀመሪያዎን ሁለት ቀናት ትእይንቶች የሚገልጹ ናቸው። በነዚህ ምዕራፎች ጎልቶ የሚታየው በየምእራፉ በምልሰት ወደኋላ ተሂዶ የገጸባህሪያቱን አስተዳደግና ትዝታ የሚገልጽ ነው። ምዕራፍ 20ዎቹና ሰላሳዎቹ ስንገባ ግን ታሪኩ አላስፈላጊ ናቸው ብሎ የሚያስበውን ታሪክ እየዘለለ(ellipsis) ወደፊት ይገሰግሳል። የሰብለና ደስታ መፋቀርና የሰብለ መጸነስ ፣ የደስታ ችሎት መቅረብ፣ መታሰር፣ ሆስፒታል መግባትና መሞት፣ የክብሩና ውቢት ፍቅር ይፋ መሆን፣ መጋጨትና የክብሩ መታሰር፣ የመኮንንና የአይዳ የፍቅር ግኑኝነት ሁሉ የምናውቀው በቀሪዎቹ 19 ምዕራፎች ነው።

ምእራፍ ሰላሳዎቹ የታሪኩ ጉዞ መፍጠን ብቻ ሳይሆን ምእራፎቹ ይቆረረጣሉ። አንድ ምዕራፍ አንድና ሁለት ገጽ ይሆናሉ። ይህ ያለምክንያት አይደለም። በዳኛቸው ወርቁ አደፍርስ ልቦለድ ታሪክ ውስጥ እንደሚስተዋለው የአለመኖር ልቦለድ ገጸባህሪያት አለመረጋጋትና የስሜት መረበሽና መጨናነቅ ለማሳየት ነው። ክብሩ ከእርግዝናዋና በሴቶች ጉዳይ ከውቢትና ሰብለ መቀያየም፣ የደስታ ችሎትና የእስራት ፍርድ፣ የደስታ መታመም፣ ህክምና ማጣት፣ የሰብለና ውቢት መጸነስ በአንድም ሆነ በሌላ መለያየት አለመረጋጋትን ይፈጥራል።

በልቦለዱ ዱብዕዳ የሚመስሉ ክስተቶች አሉ። ለምሳሌ የደስታ ወንድም መኮንን ዳኛ መሆንና የደስታን ጉዳይ/ኬዝ ማየት፣ የመኮንንና የአይዳ

ፍቅር ግንኙነት (ብዙም ፋይዳ ባይኖረውም)። የደስታ ሞትም ምክንያታዊ አይደለም። ምክንያቱም ሃኪም ነው። የመኪና ግጭት ደርሶበታል። ራሱን እየደጋገመ ሲያመው ችግሩን መጠርጠርና ቶሎ ህክምና ማግኘት ይችል ነበር።

የልቦለዱ አተራረክ ስልት፡ መንገርና ማሳየት

ልቦለዱ በአብዛኛው በመንገር ስልት ነው የቀረበው። የተመረጠው መንገድ መንገር ነው። ምልልስ አለ። አንድን ልቦለድ ትእይንታዊ የሚያደርገው ምልልስ ቢሆንም ዕድሉ በነጻነት አልተሰጣቸውም። ሚናቸውን ይቀማል። በዚህ ምክንያት ጎልቶ የሚታየው የተራኪው ድምጽ ነው። ከዛም አልፎ ንግግራቸውን፣ ሃሳባቸውን፣ ድርጊታቸውን ሪፖርት ነው የሚያደርገው። እንዳውም ተራኪው ሁሉን አወቅ በመሆኑ በገጸባህሪያቱ ድርጊት፣ ሃሳብ ላይ አስተያየትና ዳኝነት ይሰጣል። ስለዚህ ምልልሱ ትዕይንታዊ ሊያደርገው ይችል የነበር ቢሆንም የተራኪው ጠልቃገብነትና ትችት በመጉላቱ ወደመንገር ስልት ወስዶታል።

ገጸባህሪ አሳሳል

በገጸባህሪ አሳሳል ረገድ ዋና ዋናዎቹ ደስታ፣ ክብሩ፣ ውብት፣ ሰብላ ሲሆኑ ሶስቱም ከህክምና ተቋም መሆናቸው ከደራሲው ልምድና ገጠመኝ የመነጨ ናቸው። ገጸባህሪያቱ እኩል ዕውቀት የላቸውም። ጠያቂው አንድ ሰው ነው። ደስታ። የደስታ መንፈስ የተጋባባት ውብት አርአያውን ለመከተል በመፍጨርጨር ላይ ነች። ከዛ ውጭ ክብሩ የልማድ እስረኛ ነው። መዓዛም የክብሩ ጓደኛም የደስታ መንፈስ የተጋባባቸው ነው የሚመስሉት - መፈላሰፍ፣ መጠየቅ፣ የተሰማቸውን ፊት ለፊት መግለጽ።

ገጸባህሪያቱ ብዙዎቹ ከአንድ ባህር መቀዳት ብቻ ሳይሆን የገደል ማሚቶ ነው የሚመስሉት፡-

- ✓ ገጸባህሪያቱ የደስታ ግልባጭ ሆነው አግኝቻቸዋለሁ። በእርሱ ተቀርጸዋል። ውብት ደቀመዝሙሩ ነች። ክብሩም ቢሆን የሚላት ይህንኑ ነው።
- ✓ በምእራፍ አራት ክብሩ አስታውሶት የነበር ጓደኛውም ቢሆን ያራመደው ሃሳብ የደስታን ነው የሚመስለው።
- ለምሳሌ ውብት ከክብሩ ሲከራከሩ « ማመን የዋህነትን ይፈልጋል፣ አንተ ደግሞ በጣም ብዙ ነገሮች አሉህ የዋህ ግን አይደለህም፤ በዚህ ምክንያትም ማመን የሚለው እሳቤ ልብህ ውስጥ ሊገባም ሊቆይም አይችልም... ትለዋለች።

ድፍረቷና ግልጽነቷም እንደደስታ ነው።

- ✓ ለምሳሌ በምዕራፍ 4 ገጽ 29 — 30 «ክብሩን አንዳንዴ ጊዜ እኮ የምትረግጠው መሬት ያመው ይሆን? ብለህ የምትፈራ ነው የሚመስለኝ፤ ራስህን ፍታው፤ ትንሽ ለቀቅ አድርገው። ያን ጊዜ ህይወት ደስ የሚል ነገር እንዳላትም ይታይህ ይሆናል። ትለዋለች።
- ✓ ...ጠፍሮ ከያዘህ ወሰን የለሽ ኩራትና የአዕምሮ ጅብደኝነት። የማወቅ ጉጉትህን አብርደው ምናልባትም የምታውቀው ይበቃህ ይሆናል። ዘና በል፤ አካባቢህን እይ የምትፈልገው ነገር ሁሉ በዙሪያህ ነው።
- ✓ «ሁልጊዜም ነገር ሲከር ወደቀልድ ትወስደዋለህ፡ ይህም የፈሪነትህ ሌላ ምልክት ነው። የማታሸንፍ ከመሰለህ መጋፈጥ አትልግም። የምትዋጋው እንደምታሸንፍ ርግጠኛ ስትሆን ብቻ ነው። ያ ደግሞ ጀግና አያሰኝኝም፤ ያሸነፍከው ከጅምሩ ደካማነቱን ያወቅከውን ጠላት ስለሆነ።
- ✓ እኔን ከወደደድክኝ እየቀለድክ ብቻ ልትነግረኝ አትችልም የምር ማድረግ ይጠበቅብሃል። ፈሪ ስለሆንክ ግን መልሳ ባትወደኝስ ብለህ ትሰጋለህ። ይህንንም እንደ መሸነፍ ታየዋለህ፤ መሸነፍ ደግሞ ሞትህ ነው። (ዳዊት፣ 2009፣ ገጽ 29 -30)(በተመሳሳይ ደስታ ክብሩን ቁልል ነህ ይለዋል።)

መስላም ቢሆን የክብሩ ደቀመዝሙር ነው የምትመስል።

- ✓ ለምሳሌ « ልጅ ትፈልጋለህ?» እንዴ ብላ ክብሩን ስትጠይቀው «በጣም ነው የምፈልገው ሲላት ለምን ስትለው« እንደራስሽ እንደልብሽ ቀርጸሽ የምትፈጥሪው ነገር ደስ አይልም» ይላታል « ቢሆን ደስ ይላል ግን አይሆንም» ስትለው «ለምን» ይላታል። «ልጅ እኮ ሌላ ሰው ማለት ነው። እንደራስህ እንደልብህ ልትቅርጸው አትችልም፤ ልጅ ቢኖርህ እንኳን እንደራሱ ወይም እንደራሷ ነው እንጂ መሆን ያለባቸው አንተ እንደፈለግክ እንዴት ይሆናል?» ትለዋለች። (ይህን ሃሳብ በገጽ 323 «ልጅ እኮ ማለት ሌላ ሰው ማለት ነው የሚለውን ቃል በቃል በመድገም ማብራሪያ ያክልበታል። ክብሩም «ተመካክራችሁ ነበር» ሲል ይደመጣል።)

በምዕራፍ አራት ክብሩ ሃኪም ተጠብቆ ሲመጣ ነው የሚያድነው የሚለውን ትችት ሲገልጽ የክብሩ ጓደኛ ንግግሩ የደስታን ነው የሚመስለው።

✓ ለምሳሌ በገጽ 35 «አየህ አንተ ሃገሪቱ ውስጥ በጣም አሉ ከተባሉት ሃኪሞች ውስጥ አንዱ ነህ። ልብ በል ካሉት አንዱ የተባልከው በጠም የተሻልክ የተራቅቅክ ሃኪም ስለሆንክ ሳይሆን ብዙ ሃኪም ስለሌለ ነው። ስለዚህ በታሪክ አጋጣሚ አሉ ከሚባሉት አንዱን መሆን ታድላሃል። በእርግጥ ጥቂት ሃኪሞች በመኖራቸው ምክንያት እኒሁ ጥቂቶች ያላቸው አማራጭ በጣም ጥሩ መሆን ብቻ ነው። በጥረትና በፍላጎት ምናምን ሳይሆን በግድ.... ሰው በአጠቃላይ የእኛ ሀገር ሰው ደግሞ በተለይ ለመኖር የተባለውን የሚቀበል ነው። ብዙ አይጠይቅም። አሃ! ነው እንዴ? ብሎ ነው የሚያልፈው። ያ ደግሞ በህይወት ለመቆየት አስፈላጊ ነው። አለበለዚያ መሞት ላይቀር መልፋት ለምኔ ሊል ነው። ሰው ለመኖር ሲል ስለሚፈራ ሕይወት በጣም ትርጉም ያለው ነገር ነው ሲባል «አዎ ይላል እንጂ ትርጉሙ ምንድው? ብሎ የሚጠይቅበት አጋጣሚ በጣም ውሱን ነው። ያንንም እንኳን ቢጠይቅ በቀላሉ መልስ ያገኛል። ልጅ ወልዶ ማሳደግ መስራት፣ ለሌላኛው ዓለም መዘጋጀት... ምናምን የሚሉ መልሶች ሲያገኝ ይበቃዋል። በቃ ህይወት ትርጉም አለው አበቃ» ...ስለዚህ አንተ ትድናለህ ይህን መድሃኒት ዋጠው ስትለው ያምንሃል ይድናል እምነትህ አድናሃል አይደል መጽሀፉ የሚለው።» ሲል ይደመጣል። (ይህንኑ «እምነትህ አድናሃል» የሚለውን አገላለጽ ደስታ በገጽ 347 «ህክምና እምነት ነው» ሲል ይጠቀምበታል።)

✓ በምዕራ 43 ደስታ እንደማይተርፍ ክብሩ በመገንዘቡ የመተንፈሻ መሳሪያውን ከደስታ ያወልቀውና ደስታ ይሞታል። ክብሩ የተገበረው። የደስታን ሃሳብ ነው። «ሰዎች የሚሞቱ መሆናቸው ከተረጋገጠ ያለ አግባብ ህይወታቸውን ማራዘም የነሱንም ስቃይ ማብዛት፣ ሊተርፍ የሚችል ሰውንም ዕድሜ ማሳጠር የለብንም» የሚል አቋም ነበረው።

የገጸባህሪያቱ ሥም አስመልክቶ ከምግባራቸውና ከማንነታቸው ጋር የሚሄድ ነው። ደስታ ለራሱም ሆነ ለሌሎች ደስታን የሚለግስ ነው። ክብሩ ክብር ፈላጊ ነው። ውቢት ውብ ነች። ደስታ የሆስፒታሉን ደመና የገሰሰች ጸሀይ ሲል ገልጿታል።

ማጠቃለያ

በአጠቃላይ ከላይ ባደረግነው ትንተና አለመኖር በፍልስፍናና በስነልቦና ቲዎሪዎች የተዋቀረ በይነዲሲፒሊናዊ ልቦለድ ነው። ፍልስፍናው በገጸባህሪያቱ ንግግርም ግብርም ህይወትም የሚገለጽና እንደድርና ማግ

ተወሳኝ የተሰራ ነው። ደራሲው ለቅርጽ አልተጨነኩም ይበል እንጂ ጨርሶ ከስልቴ ርቋል አፈንግጧል ማለት አይቻልም።

ዋቢ መጽሐፍት

ቴዎድሮስ ገብሬ። በይነዲሲፒሲናዊ የሥነጽሑፍ ንባብ፡ አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ፕሬስ።

ዳዊት ወንድማገኝ። (2007)። አለመኖር፡ አዲስ አበባ፡ ደራሲው

Michelman, Sthepen (2008). *Historical Dictionary of Existentialism*. Toronto: Scarecrow Press.